Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Реформа виборча.

(Другий день розправи в Палатї послів).

В ґенеральній дебатї над реформою виборчою дня 21-го с. м. промавляв перший посол Крамарж (Молодочех). Бесїдник полемізував насамперед з пос. Мадейским, котрий сказав, що більша посїлість єсть заступництвом інтересів. Ми — казав бесїдник — пращали сими днями торжественно загально любленого кельнера; він став виборцем з більшої посїлости, ну, скажім, в горішній Австриї. Всї его любили, бо то був любий чоловік. А остаточний висновок з того: Чи більша посїлість єсть заступництвом інтересів? Теперішна реформа виборча не єсть нічим иншим як лиш латаниною; нятою куриєю теперішні відносини не поправлять ся. Мінїстер Штайнбах вилетів, коли предложив Палатї наслїдки своїх суспільно полїтичних поглядів в проєктї ґр. Таффого. — Опісля приступив бесїдник до обговореня становища своєї партиї супротив правительства. Коли сей проєкт має бути тріумфом правительства, то треба би бодай припускати, що цїлий новий проєкт реформи виборчої єсть гадкою правительства. Цїлий сьвіт прецінь знає, що батьком сеї дитини єсть президент сеї Палати. Одинока заслуга правительства єсть в тім, що оно в горі стоїть так кріпко, що має евентуально власть перевести реформу і без та против парляменту. Коли отже взагалї єсть заслугою, що ся реформа буде переведеною, то она не належить ся правительству, але тому, хто стоїть понад правительством. Хто хотів з ухвал молодоческої партиї виснувати собі, що она наміряє покинути своє опозицийне становище, той би помилив ся. Молодоческа партия єсть за загальним правом виборчим, она сподїває ся знайти в парляментї, котрий вийде із загальних виборів, чувство для конечности федералїстичного перебразованя держави.

Мінїстер др. Ріттнер, зазначивши, що принципіяльне становище правительства в сїй справі звістне вже Палатї, сказав, що хоче лиш виказати значінє предмету і важність дебати.

История реформи виборчої.

Взиванє до реформи виборчої — казав мінїстер — єсть у нас майже так давне, як і сама конституция. При розважуваню кождої реформи виборчої висуваєсь нинї наперед жаданє, щоби притягнути до участи в житю полїтичнім ширші верстви населеня, отже щоби розширити управненє до вибору, зробити его загальним. З сего становища осуджує ся нинї всяку реформу виборчу і після становища партийного або єї ганить ся або похвалює ся. Видимо отже, що теперішний проєкт не знаходить безусловного удобреня анї у противників, анї у прихильників, загального права виборчого; одні кажуть, що не здїйстнює ся засада загального права виборчого, другі докоряють тим, що в нашу конституцию вводить ся перший раз принцип загального права голосованя. Звідки-ж ті противні собі погляди? Зі словами „загальне право вибору" вяже ся понятє засади вибору, якоїсь системи виборчої. Кождий, хто займає ся публичними справами теоретично чи практично, знає з досьвіду, яку велику силу при веденю справ полїтичних має головне слово (Schlagwort). Загальше право вибору означає в технїчнім взглядї далеко більше як лиш само розширенє права виборчого; то, що правда, не противить ся природному значіню, коли і в сім значіню говоримо о загальнім праві виборчім, але то не єсть звичай полїтичної бесїди. В парляментарнім звичаю розуміємо під загальним правом виборчим, то понятє, котре не зважає на ніякий подїл після економічних або культурних моментів, котрому за підставу служить лиш само індивідуальне, без ріжницї рівне право вибору. Нема курий, нема цензуса, нема заступництва інтересів, лиш само рівне заступництво на основі числа населеня.

Коли таке єсть значінє загального права виборчого, то ті панове мають зовсїм рацию, котрі кажуть, що сей проєкт закона не здїйстнює загального права виборчого. Ба, то не стало ся, і не було також такого наміру; в намірі було лиш само розширенє права виборчого, а то зовсїм не то, що засада загального права виборчого. Коли отже приклонники загального права виборчого висказують ся против сего проєкту, то се понятно; але менше понятно, коли воює ся арґументами, котрі по правдї вимірені против засади загального права виборчого. Чи то може не дїє ся тут так, що слово беруть за саму суть річи? Отже ще раз: ми предкладаємо загальну курию виборчу; ми вяжемо з нею далеко сягаючі вибори, право виборче сполучене з загальними премісами; творимо нове право виборче для мілїонів нових виборців, але відкидаємо засаду загального права виборчого, яко таку. Питаєте: На що-ж загальна курия виборча? На що сягати поза

---

55)

БЕН ГУР.

ОПОВІДАНЄ З ЧАСІВ ХРИСТОВИХ.

ЛЮДВИКА ВОЛЛЄСА.

(Дальше.)

Скорі кроки на улици перебили бесїду Єгиптянки, она вихилила ся поза пристінок і глянула на долину. Відтак відступила ся і відозвала ся: Слава Ізисї! То він — то сам Бен Гур! Але що він прийшов як-раз тогди, коли я о нім думала! Коли то не добрий знак, то вже хиба нема ніякого! Обійми-ж мене — поцїлуй мене Естеро!

Естера споглянула, єї палило як огнем, очи засьвітили ся як би від злости, єї лагідність була занадто виставлена на пробу. Не досить, що не сьміла погадати о тім мужчинї, котрого любила, хоч би лиш так, як в скоро минаючім снї, але ще й єї чванлива соперниця мусїла їй звірити ся, що має лїпші від неї вигляди на скоре осягненє своїх намірів. На ню, на доньку підданого, він собі й не спогадав, а тамта могла навіть показати лист від него, а проче дати їй здогадати ся. Она спитала:

— А ти его самого любиш, чи Рим?

Єгиптянка поступила ся о крок взад, а відтак нагнувши гордо голову аж таки близько до неї сказала:

— А що-ж то тебе обходить, донько Сімонїдеса?

Естера в роздразненю хотїла відповісти.— Він мо— Не докінчила слова, зблїдла і задрожала. Коли відтак стямила ся, сказала: Він мого тата приятель.

Не могло їй з уст вийти, що она піддана.

Ірас відповіла усьміхаючись:

— Та й тілько? — Держи-ж собі свої поцїлунки. Мене тут чекають лїпші — та — она обернула ся і хотїла — іду їх собі відобрати.

Естера виділа як она сходила по сходах в долину, закрила собі лице руками і заплакала рісними сльозами. То були сльози засоромленя, придушеної пристрасти, що плили їй крізь пальцї. І як би на то, щоби не знане їй доси сильне зворушенє стало ще більше, прийшли їй на гадку з новим значінєм слова єї батька: Твоя любов не пішла би була марно, як би я був задержав все то, що мав, і що було в моїй власти.

Зірки заблисли вже були на небі, заким она на стілько опамятала ся, що могла зайти до лїтної хатинки і там як звичайно станути коло батька. Від тепер, здавалось їй, лиш тут для неї місце і одинока задача єї житя сповняти его приказы. А треба признати, що она радо приняла ся тої задачі, коли проминув вибух єї пристрасти.

Глава трийцять і шеста.

Може в годину по розказаній подїї зійшли ся Валтазар і Сімонїдес — сей з Естерою — у великій сьвітлици палати. Увійшли разом також Бен Гур і Ірас. Ідучи попереду своєї товаришки підійшов молодець насамперед до Валтазара, поздоровив его і приняв поздоровленє від него а відтак звернув ся і до Сімонїдеса, але якось спинив ся, побачивши Естеру. Побачивши єї в повнім розцьвітї жіночої повабности, пригадав собі і давні чувства що-до неї самої. Але зараз і стямив ся та підійшов до Естери і сказав:

— Мир тобі, люба Естеро, та й тобі Сімонїдесе! Благословенїє боже нехай спочине на тобі, що ти сиротї без батька був добрим батьком.

Естера стояла перед ним спустивши очи в землю, а Сімонїдес відповів:

— Витай нам, сину Гура, в домі своїх предків, сїдай собі та розповідай о своїх дорогах і трудах, о чудеснім Назаретянинї, хто він і що він робить. Сїдай собі межи нами, щоби ми всї могли тебе чути.

Естера подала єму столець.

— Дякую тобі! — сказав він чемно.

Сївши собі, почав розповідати звернувшись до мужчин:

— Я прийшов розповісти вам о Назаретянинї, я ось недавно ходив за ним через кілька днїв та слїдив за ним так уважно, що видів его у всїх тих обставинах, котрі уважають ся пробою та іспитом чоловіка. І я прийшов до того висновку, що хоч він такий чоловік, як і я, то все-таки він єсть щось більшого, як чоловік.

— Нїби чим більший? — спитав Сімонїдес.

заступництво інтересів? На що взагалі сей проєкт реформи виборчої?

Засада реформи виборчої.

Заким відповім на сї питаня, хотів би я насамперед застерегти ся против одного, именно против понимания, мов би то правительство заняло становище, що оно взагалї держить ся засади заступництва інтересів, але хотїло би рівночасно зробити і концесию противній засадї, засадї загального права виборчого. Нї, мої панове, так не єсть. Становище правительства єсть випливом загальної засади, засади одностайної, то не компроміс межи двома противними засадами, а ся засада стоїть в звязи в цїлим пониманєм орґанїзму державного. Се пониманє виходить по просту на то, що державна суспільність не єсть лиш якоюсь мішаниною одиниць, а обнимає людий у веїх культурних і економічних відносинах і длятого, де виступають державні функциї, з тими відносинами і інтересами треба числити ся. Розходить ся лиш о то, щоби ту загальну засаду перевести зі взгляду на загальне право виборче. Колиж спитаємо, чи зі взгляду на загальне право виборче виступають в наших часах також такі загальні погляди, то треба зробити ріжницю межи краями, де, як у нас єсть система курий і цензуса, а краями, де єсть загальне право виборче. Ми в краю з системою курий кличемо: Реформа виборча на основі загального права виборчого! В краях загального права виборчого чуємо знову: Реформа виборча на основі заступництва інтересів!

Питанє тепер, як переведено обі ті засади: розширенє права виборчого і обезпеченє заступництва інтересів. Що-до першої, то поступлено о скілько можна як найдальше. Що-до другої то річ дуже трудна. Признаємо, що заступництво інтересів потребує реформи. Але та реформа серед теперішних обставин не далась би перевести і треба би або відступити від реформи виборчої або так єї перевести, щоби не нарушити заступництва інтересів.

Перегляд політичний.

На вчерашнім засїданю Палати послів відкинено внесенє меншости в справі реформи виборчої 174 голосами против 61 і постановлено приступити до специяльної дебати значною більшостию. Против сего голосовали лиш Кронаветтер, Пернерсторфер, Шлезінґер і кількох Молодочехів. При першім артикулї мотивував пос. Романчук своє внесенє, щоби збільшено число послів на 89 замість 72 і при сїй нагодї заявив, що він єсть приклонником національної автономії, та встоює ся за тим, щоби більшість не гнобила меншости.

Справа затвердженя Люеґера має сими днями рішити ся. Кажуть, що Люеґер, коли не буде затверджений, зрече ся дальшої кандидатури на бурмістра.

Кабінет Буржоа подав ся до димісиї. На вчерашнім засїданю француcкої палати послів заявив президент мінїстрів Буржоа, що сенат відмовивши правительству кредиту на Мадаґаскар не дає єму функціонувати і забезпечити службу войскову на Мадаґаскарі. Кабінет Буржоа для забезпеченя поваги народу піддає ся сїй ухвалї і длятого подає ся до димісиї. В палатї зробило ся тогди велике заворушенє і понеслись голоси: Проч з сенатом! Опісля запротестував Буржоа против того, мов би кабінет поступав неконституційно і сказав, що сенат сам не має права інтерпретувати конституциї.

Новинки.

Львів дня 24 цьвітня 1896.

— **Перенесеня.** Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів перенесла асистента Корн. Петровича з Коломиї до Снятина.

— **Похорон Преосьв. епископа дра Юліяна Пелеша** має відбути ся в понеділок слїдуючого тиждня. Похорон поведе імовірно Є. Ем. кардинал Сембратович. — Як доносять з Перемишля, покійний еп. Пелеш помер на висхненє печінки. Послїдний раз вставав в пятницю минувшого тиждня. Лїкарской помочи не жадав, кажучи все, що він здоровий. Реферати всї держав у себе до самої смерти, котра наступила передвчера о годині 4-ій з полудня.

— **Головний видїл** тов. „Просьвіта" у Львові порішив на своїм засїданю дня 21 с. м., щоби установити провізоричну посаду вандрівного учителя господарства і люстратора читалень, а на пробу злюструвати два повіти: львівский і борщівский. На тім самім засїданю принято до відомости, що філїя стрийска скликує загальні збори сполучені з вічем господарским на день 15 мая с. р. На збори порішено вислати делеґата від головного видїлу, а на закупно предметів господарских призначених на премії виплачено 50 зр.

— **У Є. Ем. Кардинала Сембратовича** була дня 17 с. м. депутация руского еміґрацийного комітету з просьбою о висланє до Бразилії руского сьвященика. Депутация вручила Є. Еміненциї мемориял і карту Бразилії, на котрій наведені місцевости, де поселили ся Русини. Також подано Митрополитови точні інформациї о еміґрантах та віднис письма з Бразилії на доказ, що самі переселенції бажають горячо мати свого сьвященика. Є. Еміненция завірив депутацию, що сам інтересує ся тою справою і обіцяв полагодити єї успішно. Справа була би легша до переведеня, коли би бразилїйскі Русини могли самі обезпечити сьвященикови удержанє, так як Русини в північній Америцї, але й так обіцяв Впреосв. Митрополит, що причинить ся власними фондами, щоби лише можна було вислати до Бразилії хоч одного сьвященика. — Русинів в Бразилії має бути доси до 10.000 душ, а з них 4000 жиє в однїй місцевости.

— **Процес о обманьство** веде ся від вчера перед львівским судом присяжних против Сари Адлерової, жінки крамаря з Угнова. Сара Адлер, котрої чоловік має шинок в „ратуши" в Угнові, почула як Сухаль Райхлер з Домашева наказував свому фірманови Іванови Чаеви, щоби пильнував принесеної з почти торби, бо там є рецепіс на грошевий лист. Користаючи з хвилевої неприсутности фірмана викрала рецепіс з торби і перечекавши до вечера підписала на нїм Райхлера та вечером завинула ся хусткою і вийшла до міста,

---

— Поясню зараз лїпше.

Він зачув, що хтось увійшов до комнати, та замовк. Глянувши поза себе, встав і витягнув руки та відозвав ся: Амра, Амра!

Она приступила до него, лице єї ясніло від радости, так, що забувало ся і на єго темну барву і на зморщки на нїм. Вклякнувши єму коло ніг, обняла єго за коліна та цїлувала по руках. Він підгорнув їй ласкаво волосє на чолї і поцїлував єї та сказав: Добра Амро, чи не знаєш менї нїчого о них сказати, — анї слова, анї слїду о них?

Она розплакала ся, а він сказав торжественно: Воля божа! — По єго голосї можна було зміркувати, що він стратив всяку надію побачити ще колись свою родину. Сльози станули єму в очах, а він хотїв їх укрити, бо був мужчина. Коли переміг свій жаль, сїв собі знову і сказав: Ходи сюди, Амро, сядь собі тут коло мене. Не хочеш? То коло моїх ніг, бо маю ось сим моїм приятелям розповісти богато о чудеснім чоловіцї, який з'явив ся на сьвітї!

Але она відступила ся і сїла собі плечима під стїну на землю та заложивши руки на колїна, була рада, що може дивити ся на него. Бен Гур розповідав дальше:

— Не можу вам відповісти на ваше питанє що-до Назаретянина, не згадавши насамперед дещо про то, що він робить а що я видїв. Роскажу вам тим охотнїйше, що він прийде завтра до міста і зайде до сьвятинї, котру називає домом свого отця. Там, кажуть, проголосить ся. Отже завтра довідаємо ся чия правда, чи твоя, Валтазаре, чи твоя Сімонїдесе.

Валтазар зложив свої дрожачі руки і спитав:

— Куди-ж менї іти, щоби єго побачити?

— Глота буде дуже велика, і менї здає ся, що буде найлїпше, коли вийдеш на кришу Саламонового присїнка.

— А ти зможеш піти з нами?

— Нї! — відповів Бен Гур. — Я мушу бути з моїми людьми на процесиї.

— На процесиї? — відозвав ся Сімонїдес. — Хиба-ж він їде в тріумфі?

Бен Гур зрозумів, що у него на гадцї.

— Має дванайцять людий при собі — відповів він, — рибаки, селяни та один митник — всї з низших кляс. Ідуть пішки, байдуже їм про вітер, студїнь, дощ або спеку. Коли я їх видїв, як они ставали на дорозї, щоби попоїсти або відпочити, пригадували они менї пастирів, що ідуть до своїх черед, а не вельможів або царів. Лиш коли Назаретянин відкрив свою голову, щоби обтерти порох або піт, можна було пізнати по нїм, що то учитель. А що ви би сказали о чоловіцї, котрий міг би камінє під своїми ногами перемінити в золото, а мимо того добровільно оставав би ся убогим?

— Греки сказали би, що він фільософ — відозвала ся на то Ірас.

— Але-ж доню — перебив їй Валтазар — фільософи не мають такої сили, щоби зробити щось такого.

— А звідки-ж ти знаєш, що той чоловік має таку силу?

— Бо я видїв, як він воду перемінив у вино — відповів Бен Гур.

Дивно, дїйстно дивно! — сказав Сімонїдес. — Але ще дивнїйше менї, що він волить бути бідним, хоч би міг бути богатим. А він справдї бідний?

— Не має нїчого і нїкому не завидує, богачів єму жаль, але лишім то. А що ви би сказали, коли би видїли, що якийсь чоловік сїм хлїбів і дві риби так умножив, що ними найло ся пять тисячів людий і ще лишили ся повні коші? Я видїв, як то зробив Назаретянин!

— Ти видїв то? — відозвав ся Сімонїдес.

— Видїв і сам їв той хлїб і ті риби — сказав Бен Гур. — А що ще чуднїйше — що ви би сказали о чоловіцї, котрий має таку цїлющу силу, що недужі потребують лиш доторкнути ся краю єго одежі, або здалека призвати єго, щоби поздоровіли? Я був сьвідком і того — та й не раз, але кілька разів. Коли ми виїхали з Єрихона, призвали Назаретянина два слїпцї; він дотулив ся їх очий і они провидїли. Коли принесли до него розслабленного, він лиш сказав: Іди домів! — а той чоловік подужав і пішов. Що ви на то?

Сімонїдес не знав, що на то сказати.

— Гадаєте може так як неодні, котрі, як я то чув, казали, що то він лиш тумана пускає? — Я вам на то розкажу ще більші дива. Пригадайте собі проказу, тото прокляте на людий, котрому нема иншого кінця, як лиш смерть.

При сих словах Амра опустила руки і слухала з напруженою увагою. А Бен Гур з великою повагою розповідав дальше:

Що скажете на то, що я видїв на власні очи? В Галилеї прийшов якийсь прокажений до Назаретянина і сказав до него: Господи, коли твоя воля, то можеш мене очистити! А він дотулив ся прокаженого рукою і сказав: Воля моя, будь очищений! І той чоловік став зараз здоровий, оттакий здоровий, як би й котрий небудь з нас, що були сьвідками сего чуда, а нас там було множество.

Амра встала і була так зворушена, що лиш на силу могла слухати дальшого оповіданя.

— Иншим разом — розповідав Бен Гур дальше — прийшло до него нараз аж десять прокажених, упали єму до ніг і стали єго взивати: Учителю, змилуй ся над нами! А він сказав: „Ідїть і покажіть ся сьвященикам". Они так і зробили а коли пішли, були вже чисті. То все я сам видів і чув.

— Дїйстно?

— А вже-ж, коли пустились в дорогу, покинула їх недуга, і ще лиш їх одїж нагадувала їм єї.

Амра висунулась нишком за двері і вибігла з хати, нїхто на ню не зважав.

— Можете собі представити, як мене ті

аби взяти з почти гроші. Але почтмайстер знав єї добре, отже она не могла сама зробити того лично і длятого наймила міского поліцианта Кіндрата Кутика за 10 кр., представилась єму яко Райхлерова та піславши єго на почту взяла гроші. Однако поліцианат пізнав єї а також пізнав єї і якийсь малий жидик, котрого она перед Кутиком посилала на почту, але котрому не видано гроший. При розправі Адлерова випирає ся всякої вини.

— **Огні.** В ночи з 15 на 16 с. м. вибух огонь в селі Ізидорівка, жидачівского повіта і знищив майно 13 господарів. Шкода около 13.000 зр. в малій части обезпечена. Заходить підозріне підпаленя.

— **Розгніваний медвідь.** В львівскім ратуши в шопі на подвірю перебуває від 3 тиждні молодий медвідь, котрого подарувала місту княгиня Любомирска з Мижинця. Того медведя не уміщено доси в стрийскім парку, бо нема ще для него відповідної клітки. Вчера купав его на подвірю міский служачий Франц Конечний. Медвідь так розгнівав ся купелею, що покусав Конечного досить небезпечно. Покаліченого відіслано до ратункової стациї.

— **Злодій наймитом.** До А. Барана, господаря в Жидатичах, згодив ся до служби за наймита нотований злодій Володислав Лупицкий і скориставши зараз з першої неприсутности свого господаря розбив скриню, украв з неї 25 зр. готівкою і трохи біля та утік в напрямі Львова.

— **Славний злодій Папакоста,** о котрім ми оногди доносили, що утік з вязниці в Будапешті з двома товаришами, вже зловленний. Як нинішні телеграми доносять, зловлено его в Сольноці на Угощині разом з товаришами.

— **Самоубийство з зависти.** У Відни відобрала собі житє 21-літна жінка лікаря Розенфельда. Причиною самоубийства була зависть о пацієнтки, що глядали поради лікарской у єї чоловіка.

— **Фальшивий пастор.** У Вінер Найштадт арештувала поліция торговельного помічника Кароля Шульца, що перебраний в рясу протестантського пастора допустив ся цілого ряду обманьств. Жертвою его став також звістний о. Кнайп, у котрого Шульце був кілька місяців і вимантив від него гроші під покривкою, що має намір стати католицким сьвящеником і хоче іти до духовної семинариї в Монахові. Шульца будуть судити на самперед тут в Австриї за обманьства, яких тут допустив ся, а як відсидить кару, відставлять єго до Баварии.

— **Віщоване погоди в урядах почтових.** Як звістно, вибивають всюди уряди почтові на марках наданих листів стемплї, котрі означують день, місяць і рік, коли лист надано. Отже у Вашингтоні, головнім місті Сполучених Держав рішило правительство за почином професора Мура завести в урядах північної Америки такі стемплї, на котрих будуть подані крім дня, місяця і року ще й короткі віщоваия погоди на той день, коли надано лист в дотичній місцевости. Віщованя будуть дуже короткі, в однім слові, на пр.: дощ, сніг, мороз, спека і т. д.

Штука, наука і література.

— **Конкурс.** Редакция „Зорі" продовжила речинець конкурсу на літературні твори, що кінчив ся 1-го квітня с. р., до 1-го червня с. р. Конкурс такий: „Щоби розбудити живійший рух поміж нашими письменниками, часопись „Зоря" розписує конкурс на повісти, оповіданя, новелї, розправи наукові і т. п. Кожда праця має складатись менче-більше з 3000—4000 віршів друку. До оцінки праць буде визначена окрема комисия. Праця узнана за першу, одержить премію 75 зр., друга 50 зр., третя 25 зр. Ті праці будуть надруковані в „Зорі". Крім сего редакция застерігає собі право друкувати всї ті праці зпоміж надісланих, котрі будуть для „Зорі" відповідні. Речинець до надсиланя творів назначає ся до 1-го червня 1896. Пізнійше прислані твори не можуть уважати ся конкурсовими, хоч можуть бути друковані. Твори треба посилати рекомендовано на адресу: Кость Паньківский, дир. Інституту руск. тов. педагогічного у Львові, при ул. Театиньскій ч. 19. На кождій праці дає ся знак або число: те саме пише ся і на замкненій коверті, в котрій містить ся імя, прізвище і адреса автора. Коли твори будуть приняті, коверту отворить ся; автори непринятих творів можуть собі відобрати свої праці, вказавши якусь адресу, під котрою має ся твори звернути. Конкурс рішить ся в червни 1896 р. і результат оголосить ся в „Зорі" і инших часописях".

Господарство, промисл і торговля.

— **Дирекция товариства взаімних обезпечень „Днїстер"** пригадує всім членам, що IV. звичайні загальні збори членів товариства взаімних обезпечень „Днїстер" за рік 1895 відбудуть ся дня 1 мая 1896 о год. 3 по полудни в великій сали Народного Дому у Львові.

Брати участь в Загальних Зборах може кождий член обезпечений в товаристві, натомість право до голосу і вибору мають лише ті власновільні члени:

а) котрі посідають удїл в фондї основнім товариства; за леґітимацию для тих членів основателїв служить оригінальний лист удїловий фонду основного;

б) котрі обезпечені суть тревало на суму принайменше 3000 зр. в. а.; леґітимацією для тих членів єсть поліса видана на то обезпечене, котру належить при собі мати і на сали оказати; за комітети парохіяльні виконують голосоване предсїдателї дотичних комітетів, за школи предсїдателї рад шкільних місцевих, за громади начальники громад, за малолїтних властителїв їх правні опікуни;

в) вибрані повномічники тих громад, в котрих обезпеченя заключені в роцї 1895 разом взявши представляють суму обезпечену принайменше 15.000 зр.; за леґітимацию служить письмо Дирекциї вислане в тій цїли кождому вибраному повномічникови з тих громад, котрі надіслали протокол з доконаного вибору.

На порядку дневнім стоять: справоздане Ради надзираючої і комисиї ревізийної з адміністрациї і рахунків в роцї 1895; внесене Ради надзираючої в справі розділу надвижки доходу і винагороди для 2 директорів і членів комисиї ревізийної; вибори почетного президента, 6 членів ради надзираючої, 5 заступників ради надзираючої, 3 членів комисиї ревізийної і 1 заступника; наконець інтерпеляциї членів.

До як найчисленнїйшої участи в Загальних Зборах запрашаємо всїх членів. — *Від Дирекциї товариства взаімних обезпечень „Днїстер".*

події тронули, але мій сумнів, мій неспокій, моє здивоване не дійшли ще були до самого вершка. Галилейці, як знаєте, завзяті і палкі. Ждали довгі літа, щоби він проголосив ся, а відтак взялись таки до меча, та й мені терпцю вже не ставало; коли має бути царем, то чому не тепер? Леґії були вже готові. Одного разу, коли він учив над берегом моря, прийшли ми і хотіли его на силу коронувати царем, але він щез з посеред нас, а коли ми его знову побачили, був він вже на мори в корабли. Все, що другим додає охоти, за чим они пропадають — богатство, власть, царска почесть — все то не має для него ні найменшої ваги. Що-ж ти на то Сімонїдесе?

А Сімонїдес спустивши голову в долину сидів через хвилю задуманий, а відтак сказав: Живе Господь! Слова пророків не минають. Завтра стане нам ясно.

— Нехай стане! — докинув Валтазар, а Бен Гур говорив дальше:

— Я ще не скінчив. Від сих чудесних подій, котрих сьвідками були тисячі людий, перейдім де безконечно більших, котрі від початку сьвіта не суть в людскій силі. Скажіть, чи хтось колись вирвав кого смерти з рук? Хто вернув померлому житє, кромі —

— Бога! — сказав Валтазар з глубокою почестию.

Бен Гур склонив голову.

— О мудрий Єгиптиянине! — говорив він дальше — і ти Сімонїдесе, що сказали би ви оба, як би ви виділи так як я, що якийсь чоловік кількома словами, як мати будить дитину, може померлого прикликати до житя? — То було в Наїні. Ми мали виходити з міста через браму, коли наднесли мерця. Назаретянин станув, щоби похорон перейшов. Межи сумуючими була невіста, що дуже плакала. Я видів, як на лици Назаретянина проявило ся милосердие, він поговорив з нею, приступив відтак до мар і сказав до лежачого на них мерця: „Молодче, кажу тобі, встань!" І в тій хвили померший встав.

— Таку силу має лиш Бог! — сказав Валтазар.

— Уважайте-ж добре — казав Бен Гур дальше — я говорю лиш о річах, котрих я сам з многими другими був сьвідком. В дорозї сюди видів я ще більше чудо. У Вифтанії жив чоловік, именем Лазар, він помер і єго поховали. Він лежав вже сорок днів в гробі, коли повели до него Назаретянина. Коли ми гріб отворили, побачили ми там померлого; вже зачинав гнити. Було множество народа і всї чули, як Назаретянин сказав: „Лазаре вийди! Як же мені описати чувства, які мені взяли ся, коли я побачив, як померший встав і в гробовій одежи вийшов до нас! Розвиніть єго — сказав Назаретянин — і пустіть єго, нехай іде! А коли здоймили з него полотно, що вкривало єго лице, то кров ходила в єго жилах так само як за житя. Він ще жиє і можна єго видіти коли небудь і з ним говорити. Можете завтра піти туди. А тепер, коли я вам вже все розповів, то приступаю до справи, котра мене спонукала прийти сюди. Повторю лиш то питане, котре поставив мені Сімонїдес: Хто той Назаретянин, котрий чимсь більше як чоловіком?

Він говорив як найторжественнїйшим голосом і довго ще поза північ розмавляло товариство о тих чудесах і о тім, що девершив їх так простим способом. Сімонїдес все ще обставав при своїм власнім поясненю пророків, а Бен Гур казав, що оба кажуть правду: Назаретянин — то Спаситель, як каже Валтазар, а заразом і будучий цар, за котрого уважає єго Сімонїдес.

— Завтра покаже ся. Мир вам!

Тими словами закінчив Бен Гур і вибрав ся назад в дорогу до Вифтанії.

(Дальше буде).

ТЕЛЄҐРАМИ.

Париж 24 цьвітня. Президент Фор приняв димісию кабінету. Сенат відложив наради над кредитом мадаґаскарским до завтра.

Атини 24 цьвітня. Після вістий вела ся на Креті через два дни борба християн з Турками, підчас котрої згинуло 50 людий. Кретенції просили Грецию о поміч.

Льондон 24 цьвітня. Адміралїция зарядила будови 20 нових торпедовців.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1895, після середно-європ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·	4·55	10·25	6·45	—
Підволочиск	—	1·56	5·46	—	9·50	10·20	—
Підвол. з Підзам.	—	2·10	6·	—	10·14	10·44	—
Черновець	6·15	—	—	10·30	2·40	—	—
Черновець що понеділка		—	—	10·35	—	—	—
Стрия	—	—	—	5·25	9·33	—	7·38
Сколього і Стрия	—	—	—	—	—	3·00	—
Белзця				9·15	7·10		

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Склад насіня
М. Воліньского і Т. Качиньского
у Львові

площа Марияцка ч. 3

поручає:

найсьвіжійші і найлучшого рода

Бураки пастевні по 18, 16 і 14 зр. за 50 кільо.

Мішанину трав по 35, 30 і 25 зр. за 50 кільо.

також **всякі инші насіня рільні, яринні, і цьвітні,** піддані під оцінку краевої Стациї Рільничо-ботанічної в Дублянах. 49

Цінники на кожде жадане gratis i franco.

Інсерати

(„оповіщеня приватні"), як для „Народної Часописи" так також для „Ґазети Львівскої" принимає лиш „Бюро дневників" ЛЮДВИКА ПЛЬОНА, при улиці Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих ґазет.

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всї дневники

по цїнах оригінальних.

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика число 9.

приймає

абонамент на всї дневники

по цїнах оригінальных.

С. Кельсен у Відни

поручає:

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем.— Збірники на воду. — Комплєтні урядженя купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для Галичини і Буковини

ГЕРМАН ГАМЕЛЬ у Львові Пасаж Гавсмана ч. 8

На жадане висилає ся катальоґи.

Поручає ся 8

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові

улиця Кароля Людвика число 9, приймає

абонамент на всї дневники по цїнах оригінальних.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.